

Nr 29.

Ankom till riksdagens kansli den 19 mars 1935 kl. 10 f. m.

Utlåtande, i anledning av fullmäktiges i riksgäldskontoret framställning om pension åt riksbyggnadernas arkitekt Aron Johansson.

I skrivelse till bankoutskottet den 7 februari 1935 hava fullmäktige i riksgäldskontoret hemställt, att utskottet ville föreslå riksdagen medgiva, att arkitekten Aron Johansson må från och med den 1 juli 1935 under sin återstående livstid åtnjuta ett årligt understöd av 3,000 kronor att utgå från anslaget till riksdagen och dess verk m. m.

Till stöd härför hava *fullmäktige* anført, att Johansson visserligen ej innehaft någon avtalad anställning i riksdagens tjänst men dock ägnat en stor del av sitt liv åt arbete för statens räkning genom sin verksamhet under åren 1890—1906 med uppförandet av riksbyggnaderna å Helgeandsholmen och under tiden därefter, då han städse med största beredvillighet ställt sig till förfogande såsom sakkunnigt biträde vid uppkomna frågor om förändringar beträffande riksdagshuset. Rörande denna verksamhet, varunder Johansson åtnjutit relativt blygsam ersättning för sitt arbete, hänvisade fullmäktige till vid skrivelsen fogade *dels* styrkta avskrifter av två särskilda av Johansson avlämnade promemorior med redogörelse i ämnet *dels ock* inom riksgäldskontoret upprättad förteckning över Johansson meddelade uppdrag under tiden 1905—1934.

Fullmäktige framhålla vidare, att Johanssons förvärvsmöjligheter numera på grund av hans höga levnadsålder — han fyllde under januari 1935 75 år — och enligt bifogat läkarintyg mindre goda hälsotillstånd vore synnerligen begränsade. Med hänsyn härtill syntes det fullmäktige önskvärt, att riksdagen såsom ett erkännande för Johanssons långa och förtjänstfulla arbete måtte ekonomiskt bidraga till att bereda honom en tryggad existens under hans återstående livstid. Detta syntes böra ske genom att tillerkänna honom ett årligt understöd; och ville fullmäktige såsom skäligt förorda ett belopp av 3,000 kronor.

Vid fullmäktiges skrivelse är fogat utdrag av protokoll vid fullmäktiges sammankomst den 20 december 1934, utvisande att *fullmäktigen Lindqvist* vid ärendets behandling, hos fullmäktige uttalat såsom sin uppfattning, att framställning om pension åt Johansson icke borde göras.

Av ovanberörda promemorior och förteckning, vilka här uteslutits, samt av viss av utskottet från riksgäldskontoret införskaffad ytterligare utredning framgår, att Johansson under den tid, han var anställd såsom arkitekt

hos riksdaghuskommittén, till en början åtnjöt arvode med 4,300 kronor för år, vilket arvode sedermera successivt ökades till högst 11,400 kronor, att Johansson under åren 1905—1934 i betydande omfattning anlåtats av riksgäldsfullmäktige för utförande av uppdrag beträffande riksdagshuset, att han såsom ersättning för dessa uppdrag uppburit arvoden å ett sammanlagt belopp av i runt tal 42,000 kronor, däri ej inräknats en honom år 1907 tillerkänd gratifikation å 5,000 kronor för arbetet åt riksdagshuskommittén, samt att Johansson år 1934 var taxerad till kommunal inkomstskatt för 9,390 kronor samt till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för 8,930 kronor.

Ehuru arkitekten Johansson icke innehåft statsanställning, anser utskottet sig kunna tillstyrka, att riksdagen såsom ett erkännande för Johanssons långvariga och betydelsefulla verksamhet dels såsom arkitekt vid uppförandet av riksbbyggnaderna å Helgeandsholmen och dels såsom biträde vid handläggningen av byggnads- m. fl. frågor beträffande riksdagshuset tillerkänner honom en årlig pension under hans återstående livstid. Mot det av fullmäktige i sådant avseende föreslagna beloppet har utskottet icke funnit anledning till erinran. Pensionen synes böra utgå från och med den 1 juli 1935 samt bestridas av det under huvudtiteln riksdagen och dess verk m. m. uppförda förslagsanslaget till pensioner åt f. d. befattningshavare m. fl.

Utskottet.

Åberopande det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av fullmäktiges i riksgäldskontoret förevarande framställning, må medgiva, att arkitekten Aron Johansson må från och med den 1 juli 1935 under sin återstående livstid av det under huvudtiteln riksdagen och dess verk m. m. uppförda förslagsanslaget till pensioner åt f. d. befattningshavare m. fl. uppbära en årlig pension av 3,000 kronor.

Stockholm den 19 mars 1935.

På bankoutskottets vägnar:

EDVIN LEFFLER.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerberg*, Lindgren, Lindley, Johansson i Friggeråker*, Hansén*, Ehrnberg*, Berling* och Swartling; samt

från andra kammaren: herrar Leffler, Bäcklund*, Lovén, K. A. Westman*, Johansson i Sollefteå, Andersson i Falkenberg, Andersson i Lindome och Hilding.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *Lovén, Johansson* i Sollefteå och *Andersson* i Falkenberg, vilka i anslutning till den uppfattning, som inom riksgäldsfullmäktige uttalats av fullmäktigen *Lindqvist*, ansett pension av statsmedel icke böra beredas arkitekten *Aron Johansson*.
